

TÖHNÄ

2·1995

TÖHNÄ 2/95

PÄÄTOIMITTAJA

Tommi Laakso

TOIMITUSSIIHTEERIT:

Kati Palsanen

Henna Oksanen

TOIMITUSKUNTA:

Maria Nuutila

Johanna Peltola

Mona Laine

Tiia Helomaa

Antti Isomäki

Antti Routto

PAINOPAikka:

Monikko, Espoo

Seuraava Töhnä ilmestyy
lokakuussa.

Pääkirjoitus

Kesä on jälleen kerran saapunut pohjoiseen maahamme. Kokoukset loppuvat kesäksi ja vartion- ja laumanjohtajat voivat rentoutua ja ladata itseään syksyä varten. Partio ei kuitenkaan lopu kesäksi. Onhan meillä kesäleiri, vaellus, pari purjehduskeikkaa ja lukuisia kämppätalkoita unohtamatta tietenkään Jamboreelle lähtijöitä. Ja sittenhän se kesä menikin jo. Eli vaikka ei välttämättä paljon ulospäin näy, niin koko ajan tapahtuu. Jotkut tekevät paljon töitä sen eteen, että joillakin olisi hauskaa.

Joskus ikävä kyllä tuntuu siltä, että nämä tekijät ovat koko ajan samoja hemmoja. Tarkoituksena ei kai pitäisi olla polttaa loppuun näitä muutamia tekijöitä, vaan tehdä kaikki yhdessä. Retkilläkin näkee liian usein vain muutaman tekvän hommia kun loput istuvat jossain juttelemassa. tietenkin hauskaa pitää aina olla, mutta mielummin kaikilla. Eli jos kaikki osallistuisivat ensin yhteisten hommien tekemiseen ja vasta kun työt on tehty pidettäisiin yhdessä hauskaa. Tällöin voitaisiin välttyä siltä ikävältä nakitukseltakin. Tähän auttaa pienetkin teot: Jos näkee työkalun lojuvat maassa sen voi nostaa ylös ja viedä oikealla paikalleen, vaikkei sitä itse olisikaan siihen jättänyt. Ei liene turhan ylitsepääsemätön homma kenellekkään. Ja tällaisten ihmisten kanssa voi ajatella järjestävänsä jatkossa muutakin.

Ensi kerralla kun olette mukana jossain tapahtumassa miettikää edes mitä voisitte tehdä helpottaaksenne niiden joidenkin hommia. Ja jos keksitte edes yhden tavan sen sijaan että seisotte tumput suorana olette todennäköisesti hieman parempi partiolainen.

Hyvää kesää kaikille ja nähdään viimeistään kesäleirillä.

T: Figo

Riihitys - ja KARTTUNKIERROS 1995

LAUANTAI:

Matkamme alkoi Velskolan kartanolta. Alkutehtävä oli taituroida halosta kuoppa. Sen tekeminen olikin tyhmää ja vaikeaa. Puolitoista tuntia aherrettuamme jatkoimme matkaa ensimmäiselle rastille, jossa piti muistaa, missä kohtaa rinkkaa tietyt tavarat olivat olleet. Toisella rastilla väsäilimme solmuja, jotka eivät oikein onnistuneet. Siansorkan saaminen puunrungon ympärille tuotti myös ongelmia. Kolmosrastille mentäessä valitsimme vahingossa väärän polun, ja kuinka ollakkaan löysimme itsemme Ruuhijärveltä. Menimme erääseen mökkiin, josta soitimme Kaisun kännykkään. (Moi Kaisu, täällä on Mikko... Täällä puhelimessa on kylläkin Figu...) Niinpä Figu tuli ystävällisesti hakemaan meitä ja suunnisti kanssamme loppupäivän.

Muilla rasteilla vispasimme kermaa omatekemillä vispilöillä, ramboratailimme, rakensimme köytöksillä A-pukin, mittailimme esineitä ilman mittaa yms.

Yörastilla söimme makaroonia & lihapullia ja siellä piti tehdä myös pirunnyrkki, jota emme kyllä tehneet.

SUNNUNTAI:

Sunnuntaina suunnistimme jo ilman Figua. Ensimmäisellä rastilla taittelimme Suomenlipun sekä kirjoitimme partiolupauksen ja -tunnuksen. Toisella rastilla järjestelimme nimiä ja tunnistimme ääniä.

Kolmannella rastilla jouduimme odottelemaan rastimiehiä aika kauan. Rastin päästyä käyntiin hoisimme sydänvikaista potilasta. Viimeisellä rastilla yritimme pystyttää laavua ja kokosimme myrskylyhdyn. Sitten vain kiritaival - ja maaliin. Lopputehtävänä oli jonkunlainen ramborata ja johtajien matkiminen pantomiimillä.

Vaikka matkan varrella olikin pieniä kommelluksia ja metsässä paljon lunta, meillä kaikilla oli niin mukavaa...

terveisin: "PÄSSIT"

Perjantaina kaikki saapuivat Karhupesälle omalla kyydillä ja löysivät hienosti perille (Ankat tosin vähän myöhässä). Muut siellä iloisesti siivosivat jo rotan syömiä roskasäkkejä (Emmalle hieno ensivaikutelma). Kun roskat olivat onnellisesti uusissa jätessäkeissä pääsimme syömään Teron ja Kagan "IHANAA" hedelmäsalaattia. Sen jälkeen tapoimme toisiamme hengennyöstössä. Iltanotskilla saimme uudet nimet, jotka olivat keksineet kapteenit Kelju (Nappi), Kahu (Hessu), Kiukku (Retu) ja Kiero (Mirkka). Sitten vaan NUKKUMAAN!!

ANKKOJEN JA MYMMELEIDEN KAPTEENI KOUKKU

Lauantaiaamuna aamupalan jälkeen oli ihan vaan lööbailua, lööbailua... Samassa saimme tiedon, että Sirpa-Hiiri oli murtanut Napin rinkkaan syömään patonkia. Lähdimme ulos pillittämään vappupilleillä ja kartat sekä rastit olivat niin laadukkaita että! Sitten pääsimme syömään. Ruuan jälkeen saimme katsella keittäjiemme Hälinä ja Hulina Keijon tikku-aski jalkapalloilua. Vähän ajan kuluttua meille opetettiin miten nuotio sytytetään (eikä kukaan osannut sitä aikaisemmin). Napin oma nuotityyli oli kyllä kaikista paras ja toimivin!

Nuotioitten jälkeen saimme tehdä hienoja miekkoja. Ja sitten vaan kantamaan vettä ja hakkaamaan puita. Lopulta pääsimme sisälle syömään vettä ja herneitä (kiitos komeille keittäjille, ruoka oli hyvää- ja eiku yrjölle!). Laadukkaan ruuan jälkeen lähdimme etsimään aarteita hienojen vihjeiden avulla (aarteet olivat kyllä kummallisen hyviä). Kun aarteet oli syöty lähdimme saunomaan. Ja päivä oli onnellisesti lopussa- tai sitten ei! Yöllä meidät herätettiin, silmät sidottiin ja pääsimme likaamaan itseämme. Saimme tonkia mutaa, kaurarynejä, lunta ja vettä etsiessämme kultarahaa sekä astella paljain jaloin "SUOSSA". Joimme "sahtia" ja kuuntelimme Kapteeni Koukun tarinoita- ja lopulta olimme valmiita merirosvoja.

Sunnuntaina johtajat saivat aamiaisen sänkyyn ja huomasivat, että kaikkia olivat raskaina eivätkä voisi nousta ennen kahtatoista. Siivousta, siivousta... Ja kotiin viettämään vappua!

JA HAUSKAA OLI!

1.kvk

1.kutsuvieraskilpailu Nuuksiossa 20.-21.5.

Lauantai-aamuna suuri vartiomme löysi itsensä Solvallaan sateiselta parkkipaikalta, jolla saimme käyttää aivojamme rastien kopioimiseen ja palikkatestien ratkomiseen (läpäisimme testin ainoana!). Pienen maantiekävelyn jälkeen löysimme ykkösrastille. Siellä saimme veikata lukuja ja muita tietoja kotikaupungistamme. Kakkösrastille tulimme hieman passiivisen suunnistuksen ansiosta eri polkua, kuin mitä luulimme kulkevamme, mutta löysimme sen kuitenkin. Rasti oli selvästi ruuhkautunut, olihan siellä yhtä aikaa kaksi kolmasosaa vartioista! Näpersimme rastilla hienon mersun ja sen jälkeen lähdimme vaiston varassa kohti kolmosta, sillä karttalaukun pohjalta löytyi lähinnä epämääräistä puuroa.

Ennen rastille menoa pidimme puolen tunnin luovan tauon Kattiksen katoksella, ja sitä kolmosen kosteahkot rastimiehet eivät pahemmin arvostaneet. Kostoksi he yrittivät tappaa meitä sadistisella rambo-radalla. Selvittyämme siitä piilotimme osan kamoistamme kuusen alle ja jatkoimme nelösrastille keveimmillä rinkoilla. Nelosella päästiin taas arvuuttelemaan. Tällä kertaa lämpötiloja ja painoja. Vitoselle mennessämme huomasimme taas sananlaskun "kolmas kerta toden sanoo" pitävän paikkansa. Yritimme kahta polkua ennen kuin löysimme rastille vievän polun. Yrityksemme palkittiin englantilaisella aamupalalla (n.klo13!), jonka tosin jouduimme itse valmistamaan. Pekonin, kananmunien ja paahtoleipien paistaminen ilman rasvaa on melko haastavaa ja se näkyi tuloksessa.

Kutoselle matka taittui suota pitkin ja siellä saimme eteemme paperitehtäviä lyhenteistä. Pieni kämmäys seiskalle mentaessä johtui taas liiallisesta luottamuksesta suuntavaistoon. Sinne kuitenkin päästyämme jouduimme hoitelemaan rastimiehiä, joiden näyttelmistaidoissa olisi ollut parantamisen varaa, jottei aivan kaikkia vaivoja olisi tarvinnut arvata.

Matkalla kasille Tero nouti loput tavaramme kuusen alta ja katsoi asiakseen heittää makuupussinsa järveen (se kellui!). Koska juhaföör oli jo tässä vaiheessa armahtanut meidät sateelta, täytyi meidät kastella muulla tavalla. Vuorossa oli ylitys. Lautan tekeminen ei mennyt aivan putkeen liian lyhyen köyden takia. Tero päätti kastella vielä loputkin kamansa jättämällä ne pakkaamatta jätesäkkiin. Tällä rastilla nähtiin ketkä olivat miehiä ja ketkä neitejä. Yli meni vain minä ja Juho! Myös Tero yritti osoittaa miehuutensa, mutta metrin jälkeen tuli äitiä ikävä ja olihan raukka kiskottava takasin maihin. Kasilta yölle meloimme

rannasta löytyneellä laiturinpätkällä kaunistaa auringonlaskua ihaillen. Yöllä saimme vihdoinkin hieman lööbata kirveen varrestamisen ohessa. Kyseisen kirveen käyttöön ei itsesuojeluvaistoni antanut lupaa

Aamulla heräsimme pirteinä (?) ja valmiina uuteen, aurinkoiseen päivään. Aamupalaa syötyämme ja kamat pakattuamme lähdimme ysille, jolla vesiratasta tehdessään puolet vartiostamme totesi olevansa sairas. Kun rattaamme pyöri kauniisti, jätimme sen polskuttamaan ja lähdimme kohti kymppiä. Siellä sain vanhana kroketti-ammattilaisena näyttää taitojani. Tulos yksi alle maksimilyöntien toi vartiollemme toisen sijan. Potilaamme jatkoi autolla maaliin ja minä muita vartioita beesaten rastille yksitoista. Matka taittui leppoisasti ulkoilureittejä pitkin kävellen. Taas EA-rasti. Paarien tekoa ja niillä kantamista ei helpottanut Teron puutuminen.

Vielä ennen maalia yksi rasti, jolle Terokin oli vaivautunut auttamaan nigerin pystytyksessä. Sitten pikavauhtia(?) kiritaival maalin. Maalissa jouduimme vielä imemään limut kattilasta lakulla. Sitten vain aurinkoa ottamaan ja katsomaan kaljamahaisten miesten sählymatsia. Kiitokset järjestäjille, ainut negatiivinen muisto oli sade.

Kirjoitti: Kaga

- luotettavaa tietoa partiomaailmasta
- lahjomattomat testihenkilöt
- mitään peittelemättä salat julki
- vain Töhnässä

THE ORIGINAL TESTERS GO TO HELSINKI

22 KÄYTTÖÄ 7:LLE MARKALLE

Pysäköintipaikkaa etsiessäsi voit valita kahdesta 1/2 zone (35 min. / 1h 10 min.). Tai jos teitä on kaksi voitte pysäköidä molemmissa.

Lue tarjous Iltalehteä viikonloppuisin tai aja ratikalla arkipäivisin.

Lipunvaraus Tiketistä vaikka johonkin kulttuuritapahtumaan.

Mövenpick Caramelita Choc -puikko kioskilta. Tai jäätelöpallo Glasstuppenilta.

Kahvi + donitsi Macistä tai kuppi kahvia (+ilmainen lisäkuppi) pulla Espalta.

Työille keskiviikko risteily
Tallinnaan.

7 kpl ranskalaiskastikkeita Macistä.

Halutessasi lähettää terveisiä -anna Virpi Pekkalan iso 2-os. kortti Idea Forumista.

Pelihimon iskiessä osta 35 marmorikuulaa Tiimarista.

Sydämenvalittusi voisi ihastua pienenn vaaleanpunaiseen ruusuun Interfloralta.

Jätä takkisi Roballe (huom! vain 18-v. viikolla ja 20-v. viikonloppuisin).

Makeannälän iskiessä nauhatikkari Lollypartyta.
125 kpl Serla Fine koulun käsipyyhkeitä vaikka kattaukseen.

7 min. puhelu Esplanadin
puistossa.

Yksi Englannin punta,
Irlannin punta tai Latvian
Lati Forrexilta
vaikka muistoksi.

Robin Hood

Perjantai-iltana 5.5. joukko TapMen sudareita, vartiolaisia, vaeltajia ja johtajia kokoontui Tapiola Gardenin eteen surullisen tietämättöminä siitä mikä heitä tulisi kohtaamaan Karhunpesällä. Odotettavissa ei ollut mikään ihan tavallinen kevätretki.

Bussin karauttaessa Karhunpesän pihalle saattoi jokainen kokea pienoisen järkytyksen huomatessaan vanhan tutun Karhunpesän seisovan keskellä Sherwoodin metsää. Bussista purkautumisen jälkeen oli ensimmäisenä ohjelmassa uuteen asuin ympäristöön tutustuminen ulkoleikkien avulla. Tässä tohinassa pääsi sitten nälkäkin yllättämään, joten eikun syömään. Seuraavaksi oli vuorossa illan kohokohta. Sherwoodin metsän asukit esittäytyivät ihkaelävinä. Jokainenhan on lukenut heistä saduissa, mutta tuskin kukaan oli edes uskaltanut kuvitella näkevänsä heitä, varsinkaan itse Robin Hoodia livenä. Mutta ei makeaa mahan täydeltä! Pienimuotoisen esittelyn jälkeen oli aika sanoa hyvästit (ainakin vähäksi aikaa) uusille ystäville ja painua nukkumaan. Unen saannin helpottamiseksi Henna kertoi iltasaduksi legendoja Robin Hoodin sankariteoista.

Pahaa aavistamatta kaikki kävivät nukkumaan, mutta unet tällä erää kävivät suhtalaisen lyhyiksi. Taistelu hyvän ja pahan välillä jatkui edelleen Sherwoodin metsässä. Robin Hoodin oli jälleen ryhdyttävä toimiin vääryyttä vastaan ja siihen hän tarvitsi lisäjoukkoja. Mutta kuka tahansa ei voi päästä Robin Hoodin joukkoihin, vaan siihen tarvitaan erityistä rohkeutta. Oli selviydyttävä rankasta testistä yöllisessä metsässä. Kaikki Robinin joukkoihin hyväksytyt kastettiin juottamalla sahtia ja jokaisen oli annettava vala siitä, että he pysyisivät uskollisina Robin Hoodille. Lopulta kaikki pääsivät takaisin nukkumaan eikä mikään häirinyt enää sinä yönä näitä Robin Hoodin urheita sotureita.

Lauantai aamuna pakollisten aamukuvioiden jälkeen alkoi ankara kouluttautuminen Robinin joukkoihin. Pakolliseen varustukseen kuului tietenkin jousipyssy ja siihen nuolet sekä nuoliviini, jossa nuolia voisi säilyttää. Joten ei muuta kuin hommiin. Siinä se aamupäivä sitten mukavasti

hurahtikin. Kevyen tankkauksen jälkeen oli aika lähteä testaamaan taitoja metsään. Oli vuorossa kaikki mehut irti raastava suunnistus, jossa viimeistään otettiin mittaa siitä, että kuka on kuka.

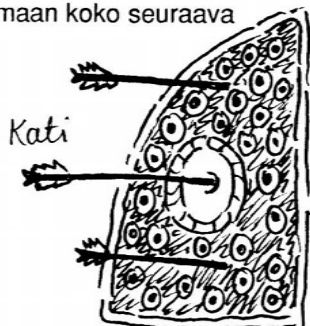
Rikki-poikki-väsyneitä sotilaita odotti iloinen yllätys Karhunpesällä. Kaikki näet saivat kutsun Sheriffin juhliin, joten ei muuta kuin harjoittelemaa jousipysyillä ampumista, sillä luvassa oli kilpailu, jossa voittaja saisi Maria neidon käden.

Illoisen juhlatunnelman vallitessa syötiin makoisaa nuotiokanaa ja vihanneksia sekä boolia. Vihdoin oli sitten huipennuksen vuoro eli juosipysyillä ammutakilpailut. Voittajaksi selviytyi kaikille tuntematon muukalainen, joka herätti suurta hämmästyä mahtavalla taidollaan ampua. Yht' äkkiä juhlat saivat yllättävän käänteen. "Muukalainen" paljastuikin valepukukseksi Robin Hoodiksi. Robin oli näet ihastunut Maria neitoon ja kun hän oli kuullut kilpailun palkinnosta hänen oli pakko osallistua. Sheriffi raivostui silmittömästi nähdessään Robinin ja käski sotilaidensa vangita robinin. Robinin joukoilla ei ollut mitään tehtävissä, koska he pelkäsivät itsekin tulevansa vangituksi.

Robin Hoodin joukkojen ei auttanut muu kuin mennä sekavin tuntein nukkumaan.

Seuraavana aamuna alkoikin sitten raivoisa miettiminen miten saada Robin vapaaksi. Joukot lähtivät keräämään metsästä vihjeitä siitä mihin Robin Hood olisi mahdollisesti viety. Onneksi Sheriffin joukot olivat hieman keskitasoa tyhmempiä sotilaita, joten Robinin joukot selviivät suhtalaisen helposti paikan, jonne Robin oli piilotettu. Robinin pelastaminen vankityrmästä osoittautuikin odotettua hankalammaksi, jotenka oli käytettävä kaikki oveluus hyödyksi pelastustyössä. Kuten aina hyvä voittaa lopulta pahan, niin nytkin. Robin saatiin pelastettua ja päästiin viettämään Robinin ja Maria neidon häitä.

Nyt oli saatu taas rauha maahan Sherwoodin metsään ja TapMelaiset saatoivat palata takaisin kotiin. Jännittävästä viikonlopusta selviämiseen meni varmaan koko seuraava viikko, mutta oli se sen arvoistakin!

Future is now

1.-11. elokuuta valtaa noin 30 000 partiofriikkiä Hollannin. Kyseessä on 4 vuoden välein järjestettävä Jamboree maailman kaikille partiolaisille avoin leiri. Tuleva Jamboree on 18. järjestetty leiri, ja sen teemana on "Tulevaisuus on nyt." Luultavasti tulemmekin leirin aikana perehtymään maailmanlaajuiseen ympäristönsuojeluun.

Ennen leiriä pääsemme viiden päivän ajaksi vierailemaan originaaliin hollantilaisperheeseen, johon kuuluu viedä tuliaisiksi jotain suomalaista. Kenties sopiva lahja olisi pussillinen lakrisia ja leipäjuustoa, joita voi maiskutella Sibeliuksen musiikin tahtiin. Vierailun jälkeen matkustamme leirille, jonne kuljetamme mukamme ihka oikean saunan (jotka löytyy tulemaan näkemään mm. presidenttimme M. Ahtisaaren). Leirillä tulee olemaa erilaisia toimintapisteitä samaan tyyliin kuin esim. Jeturkastilla. Pisteissä voi harrastaa kaikenlaista sukelluksesta riippuliitoon. Lisäksi on mahdollista tutustu eri maiden kulttuureihin. Meille TapMen edustajajuhjapäille ei siis varmastikaan tule tekemisen puute leiripäivien aikana! Mikäli koti(maa)-ikävä sattuisi kuitenkin yllättämään, parannumme varmasti tuhannen muun Suomen partiolaisen seurassa.

Kaikki Suomesta lähtevät partiolaiset (kuten muutkin) on jaettu n. 40 hengen suuruisiin leirilippukuntiin, jotka suunnittelevat omia ohjelmiaan leirille. Meidän lippukuntamme nimi on Philolaus, joka on jokin taivaankappale. Ja kuten arvata saattaa meille kolmelle kävi tuuri, kun pääsimme kaksikieliseen ryhmään, jossa kaikki eivät ole kaksikielisiä!

Leirilippukuntamme on pitänyt Nuuksiossa tutustumisretken (lue: svenskspråkig veckoslut). Vaikka lähtöaika sekä junan ja bussin numerot olivat väärin ilmoitettu, ei kukaan jäänyt kiireessä Helsingin Rautatieasemalle lähtöhetkellä. Yövyimme Ruuhiksen rannassa ja lauantaina vaelsimme/suunnistimme kolmen hengen ryhmissä rastilta rastille. Illalla änkesimme saunaan ja harjoittelimme "Jag tror, jag tror på sommaren" biisin laulamista. Yö kului mukavasti nukkuen suloisen

kivisellä, kuoppaisella ja juurisella alustalla, vaikka useimmilta oli unohtunut lämmitävä yömyssy kotiin. Retki oli lähes bueno, olimmehan muistaneet pakata rinkkoihin KAKSI laavua ja SIIHEN narut sekä KAKSI trangiaa ja SIIHEN sinolia, sekä VAIHTOPAREJA, kuten varusteluettelosamme oli lukenut. Sunnuntaina palasimme väsyneinä, mutta tyytyväisinä Espooseen katsomaan ikimuistoista jääkiekkoottelua, jonka lopputulos jää tässä tekstissä kaikille salaiseksi. (Voimme vihjata: Suomi oli aika hyvä...) Lainaten Tapiolan lukiosta eläkkeelle jäävää enkunmaikkaa: "Well, thats about all there is..." Raportoimme lisää leirin jälkeen!

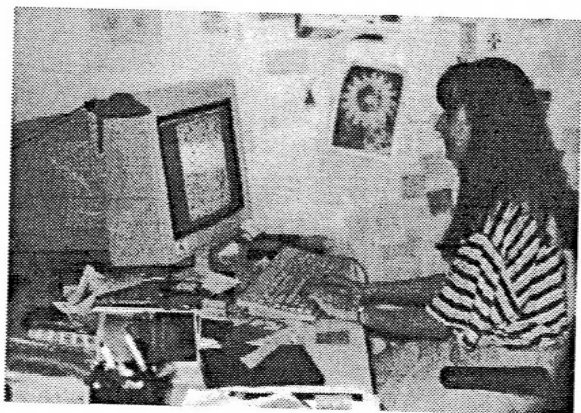

Iloista kesää! Toivottavat:

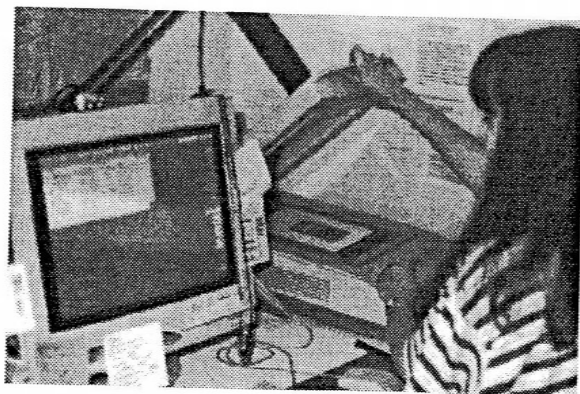
*Krista,
Mikko Y. ja
Tiia*

Näin tehdään Töhnää!

Töhnän toimitus on vihdoinkin päättänyt lukuisista kysymyksistä johtuen paljastaa toimintansa todellisen luonteen. Tässä jutussa esitellään Töhnän tekoa vaihe vaiheelta koko suurelle lukijakunnallemme. Töhnä perustuu lippukuntamme toiminnasta raportoimiseen, mutta lisukkeena on myös toimituksen mielikuvituksen tuotoksena syntyneitä toisiaan hausempia juttuja.

Koko lehden teko lähtee liikkeelle toimituksen kokouksesta, jossa katsastetaan lähiaikoina olleet tapahtumat ja jaetaan tehtävät (eli kuka kirjoittaa ja mitä). Valmiit jutut kirjoitetaan puhtaaksi tietokoneella. Puhtaaksi kirjoittamisesta huolehtivat Johanna, Henna ja kaikki Valokuvalliset jutut kirjoittaa Kati.

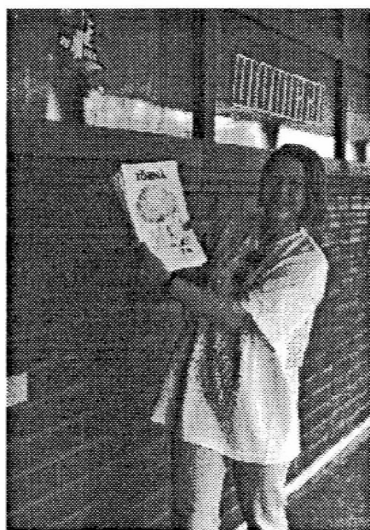

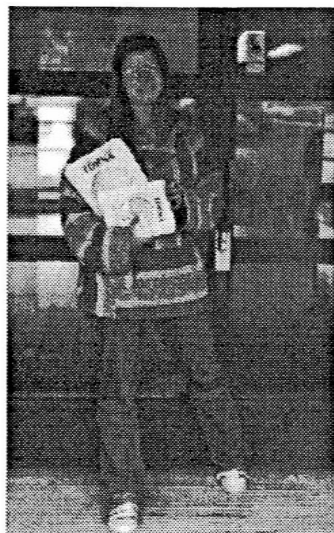
Kaikki lehdessä olevat valokuvat skannataan eli käsitellään tietokoneella, jotta monistuksen jälkeen kuvat olisivat tunnistettavissa. Tässä kaikessa saamme käyttää apuna Katin isän mainostoimistoa.

Osittain jutut taitetaan valmiiksi tietokoneella, mutta osa tehdään vielä vanhan aikaisesti leikkaa-liimaa-askartele-tyyliin. Vanhan aikaisempi tapa tekee mielestämme lehdestä mukavamman lukea ja omakätiset piirrokset elävöittävät lukemista. Töhnä tehdään A4 kokoon ja se pienennetään A5 lehdeksi monistus vaiheessa. Tämä helpottaa lehden tekoa suunnattomasti.

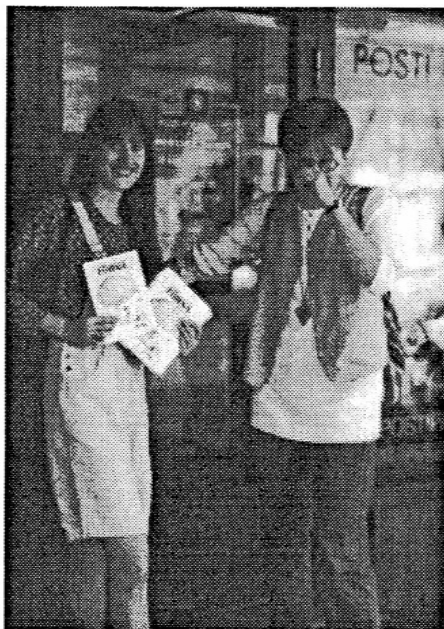
Kun kaikki sivut on saatu kokoon on Töhnä monistusta vaille valmis. Suurin työ on siis jo tehty. Töhnä monistetaan monistamossa nimeltä Monikko. Lehti viedään monistettavaksi A4 koossa.

Töhnä haetaan yleensä muutaman päivän kuluttua pois Monikosta, jossa se on muuttunut A4:n paperiläjystä 200:ksi A5 lehdeksi.

Seuraava työvaihe on sitten postitus. Toimitus liimaa lehtiin postitustarrat, näin lähtee lehti jokaiselle TapMen jäsenelle, jonka tiedot vain löytyvät jäsenrekisteristämme. Johtajat huom! mikäli jollekin lapselle ei tule Töhnää ilmoitelkaa asiasta Figulle. Lopuksi Töhnä viedään lajiteltuna postiin, joka taas huolehtii ystävällisesti, että Töhnä kolahtaa neljä kertaa vuodessa postiluukustanne.

SUURI ZUPIRIN METSÄSTYS

Olipa kerran tarkemmin sanoen toukokuun kolmannen tiistain iltana, kaikki noin päällisin puolin ihan normaalin oloista. Kerrassaan mitään epäilyttävää tai tavallisuudesta poikkeavaa ei ainakaan Hakalehdon ympäristössä ollut havaittavissa, tai niinhän olisi voinut luulla...

Klo 17.38 saimme kuitenkin luotettavista lähteistä tiedon, että maapalloa uhkasi marsilaisten hyökkäys ja ilman ripeitä toimenpiteitä olisi koko ihmiskunta vaarassa joutua julmien marsilaisten uhreiksi. Niin että ei siinä sitten muu auttanut kuin lähteä selvittämään tilanteen kehittymistä Marsiin, jonka ovelat marsilaiset olivat ihannoinvaihämäyksenvuoksi muuttaneet aivan kotiplaneettamme kaltaiseksi.

Avaruusmatkailu sai ainakin tällaisen tavallisen lähinnä HKL:n palveluja käyttämään tottuneen suomalaisen pään hiukkasen pyörälle, mutta äkkiäkös tuosta toettiin.

Ystävällinen liittolaisemme kartoi meille, että meitä odotti kaksintaistelu marsilaisten suuren ja mahtavan hallitsijan, kunnianarvoisan ZUPIRin kanssa. Mikäli voittaisimme, lupasi Zupir jättää maan ikuisesti rauhaan, jos taas häviäisimme niin seuraukset olisivat luultavasti hyvinkin kohtalokkaat.

Zupiria, ulkoavaruuden pelätyintä yksinvaltiasta, ei kovakuntoisinkaan TapMelainen kohtaa ihan noin vain, joten meidänkin oli syytä hieman treenata. Harjoittelimme ampumista marsilaisten modernilla lusikka-aseella ja saimme tietää miltä Zupir näyttäisi. Myös säkillämätkimisen hallitsemisesta voisi olla hyötyä myöhemmässä koetuksessa. Välillä jouduimme torjumaan pienten vihreiden miesten hyökkäyksen, mutta koska meillä oli käytössämme salainen ase, jäi tämä hyökkäys heidän osaltaan pelkäksi yritykseksi.

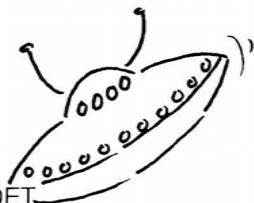
Varmistaaksemme ylivoimaisuutemme suurta Zupiria vastaan popsimme vielä muutaman voimapillerin ja sitten olikin odotetun kaksintaistelun aika. Pingoimme lähes valonnopeudella radan läpi Zupirin kuitenkin kuroessa välimatkaa kokoajan uhkaavasti umpeen. Mutta minkäs sille voi, jos sattuu olemaan onni myötä ja tulee voittaneeksi yhden marsilaiskuninkaan.

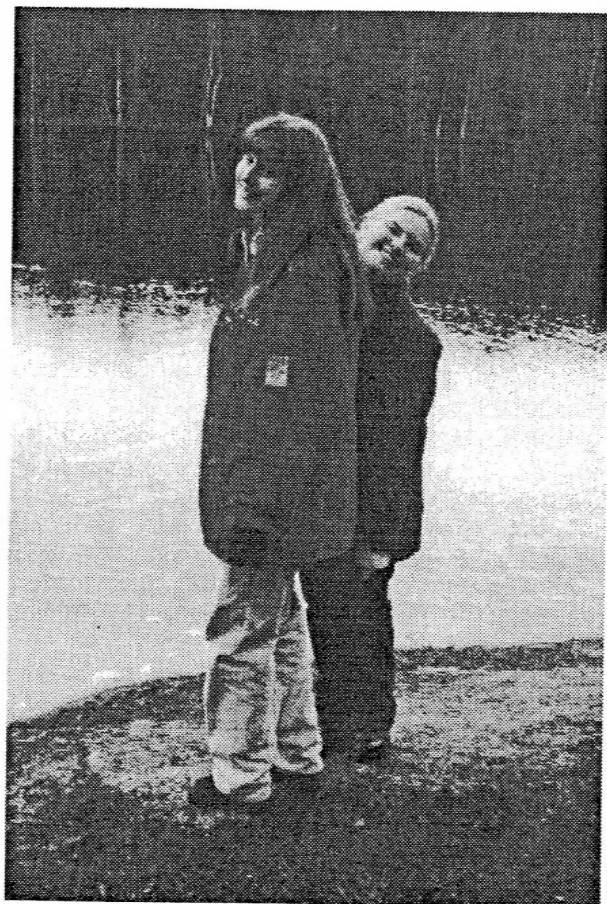
Zupirin noloa loppua oli syytä juhlia, joten löydettyämme takaisin maan pinnalle saimme nauttia mukavan vihreästä kakusta marsilaisenn tradition mukaisesti kontakti-lautaselta.

Eikä siinä sitten muuta kuin
ZIP ZAP ZUPIR
ja pysykin poissa!

Maailman pelastivat

JUHAJUSSIJTOMASTIMOJOHANNAMONA=SUDET

HENNA JA KATI KYSYVÄT JA VASTAAVAT -PALSTA

HENNA KYSYY JA KATI VASTAA:

1. OSAATKO SANOA TAKAPERIN "Allun napanukan takia stiletit Ekille Säkylän älykäs Elli keitteli tsaikat nakuna pannulla"?

- siihen tunnen olevani täysin kykenemätön.

2. PIDÄTKÖ MATTIA KAUNIINA?

- toisinaan, jos mieleni tekee oikein kovasti lakritsia.

3. LUULETKO, ETTÄ PIENET NOKKAUNET OVAT JOSKUS
PAIKALLAAN?

- kyllä, sillä olen nähnyt Tapani Kansankin tekävän sillä tavalla.

4. OLETKO KOSKAAN JOHTANUT VARTIOSI HARHAAN?

- tämän tästä, mutta se johtuu siitä, että olen syönyt liiaksi papusoppaa.

5. LUULETKO OLEVASI VIISAAMPI KUIN TIETOSANAKIRJA?

- melkein aina.

6. OLETKO KOSKAAN LEIKKINUT MIESTÄ?

- no, täytyypä myöntää kyllä, jos näen oikein nätin tytön.

7. KUUNTELETKO MIELLELLÄSI PIKKUSUDARIEN ININÄÄ?

- kylläpä vain, aamusta iltaan!

8. LOUKKAANNUTKO KOSKAAN PERIAATTEESTA?

- kyllä hyvässä seurassa.

9. TARVITSEKO KARHUNPESÄN SAUNA MAHDOLLISESTI
REMONTTIA?

- hyvin paljon mahdollista, varsinkin suojasäällä.

10. OLENKO MIELESTÄSI TYHMÄ?

- kysy vain kuinka paljon!

11. NÄETKÖ KOSKAAN PIENIÄ VIHREITÄ MIEHIÄ?

- ylihuomenna aion yrittää.

12. KUTIATKO HELPOSTI?

- kovasti -nimenomaan saunassa...

13. VOIKO MIELESTÄSI KÄYTTÄÄ NEONKUOSISTEN
SALIHOUSUJEN KANSSA MIESTENKÄVELYKENKIÄ?

- sellaiseen minä olen liian lihava!

KATI KYSYY JA HENNA VASTAA:

1. PIDÄTKÖ ITSEÄSI FIGUA VIISAAMPANA?

- kyllä 77% :sti.

2. ONKO SINULLA KOSKAAN OLLUT INTOHIMO KASVATTAA
VIIKSIÄ?

- jos olen uimassa miesseurassa.

3. ETHÄN SUINKAAN POLTA KESSUJA.

- ei sitten ikinä, eikä missään tapauksessa.

4. NAKITTELETKO KOSKAAN VAIN HUVIKSESI NUOREMPIA JOHTAJIA?

- se on tullut jo melkein tavaksi.

5. USKOTKO IHAN KAIKEN MITÄ SINULLE SANOTAAN?

- kyllä, poliisiputkassa!

6. OVATKO LIPPUKUNTAMME VARTIOLAISET MIELESTÄSI KILTTEJÄ?

- silloin kun olen kasiaisia keräämässä.

7. KUUNTELETKO MIELELLÄSI KISS FM :ÄÄ?

- kovasti paljon, jos olen saanut saippuaa silmääni.

8. VOITKO SYÖDÖ YHTEEN MENOON TUSINAN PANNUKAKKUJA?

- sen verran ettei se ole tullut tavaksi.

9. MILLOIN SEURUSTELET MIELUITEN TYTTÖJEN KANSSA?

- useinkin vaikkei siitä puhuta...

10. USKOTKO, ETTÄ B-P ON OLLUT OLEMASSA?

- ainakin aamulypsyn jälkeen.

11. OLETKO KOSKAAN KUVITELLUT ESIINTYVÄSI DIRTY DANCINGISSÄ?

- kyllä varsinkin illansuussa.

12. OLETKO HIEMAN JURAHTANUT?

- minusta se on hyvin sopimatonta!

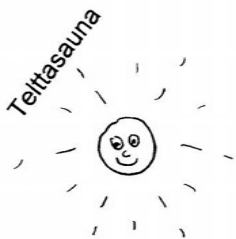
13. LÄHTISITKÖ KANSSANI SAUNAAN?

- tämä tuli nytten vähän yllättäen, mutta jos kysyisit kahden kesken vastaisin kyllä!

Koti & Jukka

Hyvää ohjelmaa

Tapiolan Metsänkävijöiden
ikioma
SMURFFI
Kesäleiri
25.7 - 1.8.1995

Smurffinummen strunffilammella

Luvassa:

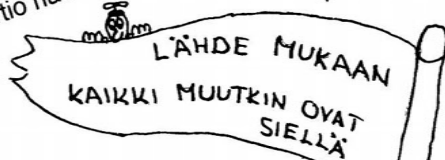
Smurffiina

leirielämää

Partio hauskaa

Aurinkoa

iltanuotoita

Smurffailua

leikkejä

Hyvää ruokaa

Laulua

Uimista

kanttiini

paljon kavereita

hauskaa puhastelua

Lettuja

hyviä muistoja

Ilmottautuminen viimeistään 30.6.1995 mennessä
ilmottautumislomakkeella.

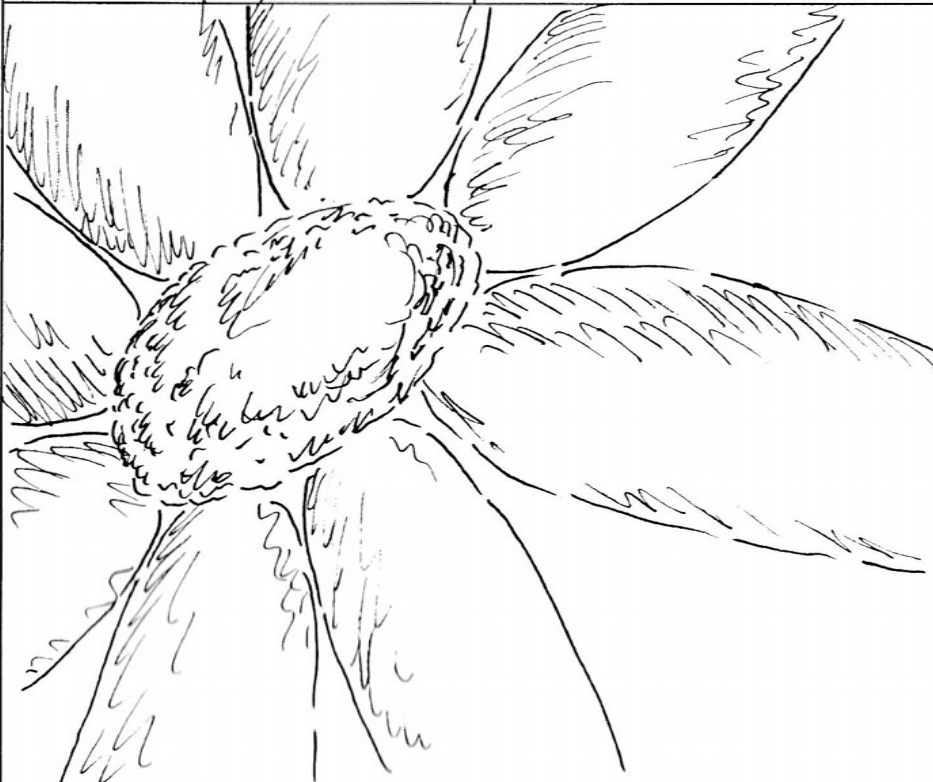
Hinta vain 550,- (sudareilta 350,-)

Mikäli et vielä ole saanut ilmoittautumislomaketta, nouda se koloilta tai
soita Figulle.

Lisätietoja saa soittamalla Tommi "Figu" Laakso
puh. 801 1083

Luokitellut ilmoitukset

Onnittelut riihityksen voittajille!	ARSKA: en mä eksynyt, mä en vaan tiennyt mistä mä kiersin.
...rankan kilpailun ja armottoman taistelun jälkeen kärkekolmikko oli seuraava: 1. THE HAPSAISET 2. NÄÄDÄT + PANDA 3. KATUROTAT	KATI ja HENNA: pitää periaatteesta loukkaantua, koska koskaan ei voi myöntää, että sulla ois iso pää.
Voimme olla hyvällä omallatunnolla ylpeitä lippukunnastamme, sillä kaikki riihitykseen osallistuneet pääsivät tästä rankasta testistä läpi kunnialla.	Juholla taisi olla mukava matka Figun takahutlaarissa
HUOM! Kämpälle ei saa enää jättää roskia!	Kumi laulaa ja balalaika soi kun Figu peto hirnahtaa.
Vartiot vievät retkiltään roskat mennessään, eivätkä jätä niitä enää kämpälle, koska Karhupesän rottakanta lisääntyy muuten räjähdys vauhdilla.	Varoitus: Kimble-kuoriaiset pommittavat napalmilla Espoota!
ONNEA, ONNEA , ONNEA vaan uudelle avioparille!	KAGA: "Den glider in...", kun rinkkalautalla seilaili.
OSKU NELLA	"mä en mee! Tää uppoo!"
Ylioppilasonnittelut: VILLE JUOLA TONI LIPPONEN KATI PALSANEN TIINA REMES MATTI YLINEN	voi kakka, mun biljardikeppi kastu!!!
	poikajutut ON poikajuttuja!
	...mutta avartaahan se toisaalta maailmankatsomusta.
	Juho on lähes yhtä hyvä Robin Hood kuin stuntmankin...
	..."mutta miks se sheriffi vangitsi Robin Hoodin, vaikka se oli ihan OIKEESTI parempi ampumaan...
	...ONNEKS mä en oo rakastunut...

Retkenjohtaja lähettää lämpimät kiitokset kevätretkelle osallistuneille.	Laumat jatkavatensi vuonna toimintaansa entiseen malliin.
...ja etenkin sitä suunnittelemassa olleille!	...poikalaumojen johtajat ovat vielä vähän auki.
Pete ei ole oikein varma luokitellaanko se blondiksi vai eikö.	vapaaehtoiset voivat ilmoittautua Monalle.
"Tero ei pääse, koska sillä on HIP-HOP-treenit"	Syksyllä aloittaa toimintansa taas kolme uutta vartiota, kaksi tyttö ja yksi poika vartio.
Ylityksen voi myös suorittaa HENNA -lautalla, jonka tekemiseen tarvitset yhden Hennan, avaruushuovan, teippiä, snorkkelin sekä kahdet pelastusliivit kellukkeiksi.	Toimitus toivotta kaikille TapMelaisille, niin isoille kuin pienillekin oikein rattoisaa kesää.
	THUNDER
	

SARPILA PEKKA
